

SISTEMES BIBLIOTECARIS DEL MÓN: EL SISTEMA BIBLIOTECARI COREÀ

Nota introductoria a la traducció: Aquest article recull els capítols 3 i 4 de la publicació *Libraries in Korea: Past, Present and Future* que va ser distribuït al Congrés Mundial de l'IFLA a Seoul entre el 20 i 24 d'agost de 2006.

Els capítols publicats fan referència a l'organització del sistema bibliotecari i a la història i situació actual de les biblioteques coreanes. Ambdós capítols ens permeten tenir una visió global del creixement i funcionament del sistema bibliotecari coreà amb dades actualitzades.

Agraïm a Glòria Pérez-Salmerón la realització dels contactes en la darrera IFLA per poder sol·licitar la traducció d'aquests capítols i a Suk-Young Kim, Presidenta del comitè de biblioteques especials, la seva atenció en fer les gestions oportunes per a la cessió dels drets de publicació de la present traducció.

El sistema bibliotecari coreà té algunes similituds amb el sistema bibliotecari català, però també alguns trets diferenciadors i propis molt interessants, com el desenvolupament de les biblioteques escolars i la seva integració amb la resta del sistema bibliotecari.

Us convidem a endinsar-vos en el sistema bibliotecari coreà i esperem que el coneixement d'altres realitats bibliotecàries ens faci ser més crítics i constructius amb el nostre propi sistema.

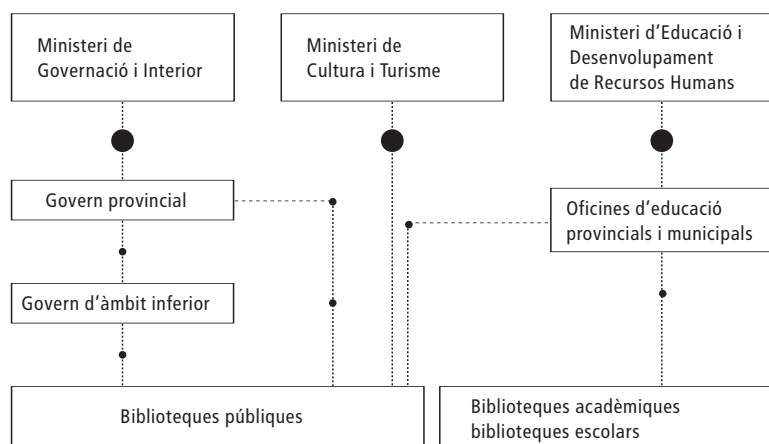
Consell Editorial

1. Sistemes i polítiques de les biblioteques coreanes

1.1. Sistemes administratius i legals

Qui vulgui entendre el sistema de gestió de les biblioteques coreanes ha de fixar-se en el sistema de govern i la burocràcia administrativa del país. Corea del Sud té un sistema presidencial. El govern central es compon de 22 ministeris i 16 agències, a més de diversos comitès que treballen sota la supervisió del primer ministre. El 1995, la nació va introduir autonomia local per a la primera elecció popular de líders del govern local en més de 30 anys. Des del final del 2005, els sistemes d'autogovern local es divideixen en 16 governs locals d'àmbit provincial i 234 governs d'àmbit inferior. Per sota d'aquests governs locals operen un total de 3.595 unitats administratives per tot el país.

El país té un sistema administratiu de tres nivells: el govern central, els governs provincials i els governs inferiors de ciutats, comtats i districtes. Aquest sistema de govern es veu reflectit en el sistema de gestió bibliotecària. Les biblioteques coreanes es divideixen principalment en biblioteques nacionals, biblioteques acadèmiques, biblioteques escolars i biblioteques públiques. La Biblioteca Nacional de Corea, la principal biblioteca nacional de Corea del Sud, opera sota el Ministeri de Cultura i Turisme; el Ministeri d'Educació i Desenvolupament de Recursos Humans s'encarrega de supervisar i donar suport a les biblioteques acadèmiques i escolars; i les biblioteques públiques són responsabilitat administrativa del Ministeri d'Administració Governamental i Interior, mentre que de les seves operacions pròpiament dites s'encarreguen els governs provincials i inferiors i les seves oficines d'educació. En resum, les biblioteques co-

FIGURA 1. SISTEMA ADMINISTRATIU DE LES BIBLIOTEQUES COREANES

reanes es gestionen mitjançant un sistema dual. En l'àmbit central, el Ministeri d'Administració Governamental i Interior i el Ministeri d'Educació i Desenvolupament de Recursos Humans són responsables de la gestió de les biblioteques públiques; en l'àmbit local, les biblioteques públiques es divideixen entre les administrades per governs provincials i municipals, i les administrades per oficines d'educació provincials i municipals.

Aquest complicat sistema soscava la cooperació i el suport mutu entre biblioteques en molts àmbits, com la coordinació de polítiques, el desenvolupament de les plantilles i l'assignació de tasques del personal, el desenvolupament de col·leccions i la preservació cooperativa de materials, informació sobre préstecs interbibliotecaris i serveis de provisió de dades, la gestió de programes culturals, i la formació del personal i els seminaris. Les nacions més avançades econòmicament i culturalment tenen uns sistemes de gestió bibliotecària força millors. Per exemple, el Departament de Cultura, Mitjans i Esports supervisa al Regne Unit tot el sistema de biblioteques públiques. El mateix es pot dir dels ministeris de cultura francès, rus i xinès, el Ministeri d'Educació i Ciència del Japó i el Ministeri d'Educació de Taiwan.

Les crides per establir un sistema unificat de gestió de les biblioteques públiques són constants a Corea. No hi ha dubte de la necessitat imperiosa de racionalitzar el sistema en l'àmbit estatal i de donar la responsabilitat de la gestió a una sola agència governamental en l'àmbit local.

Corea del Sud es regeix pel sistema legal continental. La Constitució és el cànon suprem per damunt de lleis, decrets, ordenances i regulacions. La llei màxima pel que fa a biblioteques és la Llei de biblioteques i foment de la lectura, que s'acompanya d'un decret d'aplicació i diverses regulacions. Hi ha diversos decrets i ordenances que s'apliquen a diferents tipus de biblioteques. Però les biblioteques públiques es gestionen segons les lleis dels respectius governs locals.

La Llei de biblioteques, promulgada el 1963, va ser la primera llei de Corea del Sud sobre biblioteques, i posteriorment es va rebatejar dos cops. La Llei de foment de biblioteques, redactada el 1991 per substituir la Llei de biblioteques, feia èmfasi en el «cultiu i promoció de les biblioteques» i estipulava que «una biblioteca estarà gestionada per un bibliotecari professional». La Llei de biblioteques i foment de la lectura, establerta el 1994, incorporava el «foment de la lectura», tot i que acabava amagant-ne el significat en considerar-ho un «estatut exclusiu per dirigir biblioteques». Aquest any se'n preveu una àmplia revisió.

S'espera que la Llei de biblioteques revisada destaquï la responsabilitat de l'estat i dels governs locals pel que fa a la gestió de biblioteques. Aquests són els objectius que tindrà: re-

forçar el paper de les biblioteques nacionals i la política de biblioteques dels governs estatal i locals, ampliar la descentralització, reduir les llacunes en coneixements i informació i millorar la política de serveis bibliotecaris i d'informació per a persones amb discapacitat visual. En particular, la llei crearà un «comitè presidencial de polítiques de biblioteques i informació» que encapçali la formulació, deliberació i implementació de polítiques. A més, es crearà un «institut de recerca bibliotecària» dins la Biblioteca Nacional de Corea. Totes aquestes mesures, sense precedents al món, expressen la ferma voluntat del govern coreà de millorar les activitats bibliotecàries.

1.2. Polítiques bibliotecàries

Després de la fundació de la República de Corea el 1948, el Ministeri d'Educació, predecessor de l'actual Ministeri d'Educació i Desenvolupament de Recursos Humans, es va encarregar de la política de totes les biblioteques. El 1991, la tasca es va traspasar al Ministeri de Cultura, actualment Ministeri de Cultura i Turisme. Llavors, el 2004, es va relegar a la Biblioteca Nacional de Corea, una institució afiliada al Ministeri de Cultura i Turisme. Amb l'actual sistema, el Ministeri de Cultura i Turisme és responsable de la política de macrobiblioteques en l'àmbit estatal, i la Biblioteca Nacional de Corea en supervisa la implementació.

Malgrat aquests canvis en el sistema d'administració bibliotecària, des de l'any 2000 el Ministeri de Cultura i Turisme, el Ministeri d'Educació i Desenvolupament de Recursos Humans i la Biblioteca Nacional de Corea, conjuntament o per separat, han continuat reivindicant polítiques pel que fa a les biblioteques. Les seves polítiques estan pensades fonamentalment per fomentar la informatització i el desenvolupament general de les biblioteques i encoratjar la lectura de llibres entre el públic. Els següents programes s'han dut a terme seguint aquestes polítiques:

En un intent de promoure la política per la informatització de les biblioteques, el Ministeri de Cultura i Turisme va anunciar el març del 2000 el Pla Integral d'Informatització de Biblioteques. El pla va venir en resposta a les instruccions del llavors president Kim Dae-jung de buscar mesures integrades perquè les biblioteques satisfessin les necessitats d'informació digital del poble. Kim va lamentar l'endarreriment i la inferior qualitat de la infraestructura bibliotecària del país. Per això el pla el van traçar conjuntament el Ministeri de Cultura i Turisme, el Ministeri d'Educació i Desenvolupament de Recursos Humans, el Ministeri d'Administració Governamental i Interior, el Ministeri d'Informació i Comunicació i el Ministeri de Planificació i Pressupostos. Entre el setembre del 2001 i l'octubre del 2003 es va completar la instal·lació de sales de serveis d'informació digital en un total de 343 biblioteques públiques. Van ser dotades de servidors automatitzats i dos programes de manipulació de continguts: el Sistema d'Automatització de Biblioteques Coreanes II (KOLAS II) i la Xarxa Coreana de Sistemes d'Informació de Biblioteques (KOLIS-NET). D'acord amb el pla, el Ministeri d'Educació i Desenvolupament de Recursos Humans va idear el Programa d'Activació de Biblioteques Escolars el juliol del 2002. El ministeri va emprendre un projecte que preveia tenir instal·lades sales de serveis d'informació digital a 1.106 biblioteques escolars l'any 2007. La Biblioteca Nacional de Corea va iniciar la construcció de la Biblioteca Digital Nacional el desembre del 2005. Es preveu que estarà acabada el 2008 per assumir el seu paper cabdal de centre d'informació digital nacional i de xarxa bibliotecària i d'informació d'àmbit nacional.

Per al desenvolupament global de les biblioteques, el Ministeri de Cultura i Turisme va anunciar l'agost del 2002 el Pla Integral de Desenvolupament de Biblioteques. És un pla director de mig a llarg termini adreçat a biblioteques de tota mena. Els objectius que es volen

assolir arribat el 2011 són: reestructurar l'organització i funció de les biblioteques; potenciar els serveis d'informació de les biblioteques; reforçar el paper de la principal biblioteca de la nació; ampliar les col·leccions, instal·lacions i el personal de les biblioteques; crear un comitè assessor estatal sobre polítiques bibliotecàries; construir la base legal per a activitats bibliotecàries i sistemes de cooperació bibliotecària; forjar associacions de cooperació entre el govern i entitats privades; augmentar els serveis per a aquells grups exclosos de la compartició de la informació; encoratjar els hàbits lectors del públic; i augmentar la satisfacció dels usuaris enriquant els continguts bàsics de les biblioteques amb unes col·leccions ampliades. El pla també requereix una biblioteca pública per cada 60.000 persones, una biblioteca a cada escola i la duplicació de la col·lecció bibliotecària per càpita, actualment estimada en 0,56 volums, tot de cara a l'any 2011. En consonància amb això s'estan duent a terme tot un seguit de projectes, com la construcció de noves biblioteques, la fundació de biblioteques petites i la compilació de manuals de funcionament de les biblioteques, sota la tutela de la Biblioteca Nacional de Corea.

El gener del 2002, el Ministeri d'Educació i Desenvolupament de Recursos Humans va convocar una conferència sobre el desenvolupament de recursos humans i va anunciar el Programa d'Activació de Biblioteques Escolars vuit mesos després. El programa requeria que el ministeri hagués invertit un total de 300 bilions de won (320 milions de dòlars EUA) en 6.000 biblioteques escolars cap al 2007. El novembre del 2002, el ministeri va esbossar el Programa d'Activació de Biblioteques Acadèmiques amb l'objectiu de cultivar les biblioteques acadèmiques com a institucions fonamentals per crear, compartir i utilitzar els coneixements i la informació i ajudar alhora l'estat en el desenvolupament de recursos humans. L'octubre del 2005, la Biblioteca Nacional de Corea va presentar la *Visió de la Biblioteca Nacional de Corea del 2010* amb motiu del seu 60è aniversari. Amb l'objectiu final de construir una «Corea del Saber», la Biblioteca Nacional va proposar quatre projectes centrals que aportarien uns recursos vitals: un dipòsit per al patrimoni nacional del coneixement coreà; un centre per a la gestió de la distribució i la provisió de coneixements i informació; una política bibliotecària i un centre base d'investigació; i una passarel·la i portal global per a intercanvis bibliotecaris i d'informació. Aquests projectes es van endegar a l'inici del 2006.

Per acabar, s'està traçant una *política de foment de la lectura* per posar èmfasi en la importància de llegir llibres i popularitzar un hàbit de lectura diari. Això hauria de ser la base perquè els esforços incrementin el valor sociocultural dels programes d'informatització i de desenvolupament general de les biblioteques, a més de convèncer el públic que faci servir les biblioteques com a espais que els siguin familiars. Actualment, la Biblioteca Nacional de Corea treballa per organitzar el «comitè nacional de foment de la lectura» (nom provisional). La Biblioteca Nacional va ser la seu d'un fòrum per a experts en diverses àrees destinat a recollir-ne les opinions abans de redactar un programa de foment de la lectura de llibres. S'espera que en surti un programa oportú i eficient.

El Govern coreà es troba òbviament en procés de formular o executar diverses polítiques i programes per fer evolucionar les biblioteques envers les institucions principals que duguin la societat a una economia basada en el coneixement en una era d'informació digital. L'espectre comprèn des de la construcció de maquinari a l'ampliació del programari, incloent-hi continguts de tipus híbrid i l'increment de la disposició popular i la conscienciació social. Com a resultat d'això, es preveu que Corea assoleixi els estàndards de les nacions avançades pel que fa a infraestructures bibliotecàries i quant a cultura lectora general i capacitat d'utilitzar els coneixements i la informació.

2. Història i situació actual de les biblioteques coreanes

2.1. Biblioteca Nacional de Corea

2.1.1. Història i instal·lacions

L'octubre del 1945, poc després que Corea aconseguís la independència del Japó, obria les seves portes la Biblioteca Nacional, que feia servir l'edifici i les col·leccions de l'antiga biblioteca colonial japonesa de Seül. La biblioteca es va rebatejar el 1963 com a Biblioteca Nacional de Corea amb la promulgació de la Llei de Biblioteques. Això va preparar el terreny per a la consolidació de la principal biblioteca de la nació pel que fa a qüestions legals i institucionals. El 1974, la biblioteca es va traslladar a l'antic Centre Infantil del Mont Namsan, al centre de Seül, i més tard a la seva ubicació actual.

L'agost del 2000, la Biblioteca Nacional va construir l'edifici de dipòsit per preservar col·leccions rares considerades tresors nacionals. L'any 2004 hi havia més de 5.000 milions d'ítems de material bibliotecari a l'edifici, que utilitza la tecnologia més recent per preservar els arxius. A més, la biblioteca ha sofert canvis organitzatius i ha substituït el Ministeri de Cultura i Turisme com a encarregada d'elaborar polítiques per a les biblioteques nacionals. Per celebrar el seu 60è aniversari, la institució va revelar l'octubre del 2005 un pla estratègic anomenat *Visió de la Biblioteca Nacional de Corea del 2010* amb l'objectiu d'unir-se a les principals biblioteques del món.

El juny del 2006, la biblioteca tenia una plantilla de 234 persones a dos llocs. El lloc més important allotja l'edifici principal i dos annexos: el centre de formació de bibliotecaris i el dipòsit. La Biblioteca Nacional per a Infants i Joves es troba a 5 quilòmetres del lloc principal. Es va inaugurar el juny del 2006 per millorar el servei al jovent connectant en xarxa les biblioteques públiques i les escolars. Ara està en marxa la construcció de la Biblioteca Digital Nacional, amb la inauguració prevista per a la primera meitat del 2008. S'hi emmagatzemarà i processarà la cada cop més diversa informació digital d'avui dia per tal de millorar-ne l'accés i ús del públic.

L'edifici principal, completat el 1988, consta de set pisos i un soterrani i té un espai de 34.772 metres quadrats. S'hi allotgen les oficines centrals, les sales de serveis d'informació, una sala d'exhibicions i àrees d'emmagatzematge. El centre de formació de bibliotecaris té una sala de conferències, sales de tertúlies i una cafeteria. L'edifici del dipòsit té quatre pisos subterranis i dos a dalt. Té capacitat per emmagatzemar uns 3,6 milions de llibres i està connectat a l'edifici principal mitjançant un túnel subterrani. La Biblioteca Nacional per a Infants i Joves, un edifici de quatre pisos amb dos nivells subterranis, ofereix educació cultural, un centre multimèdia i instal·lacions de suport per a diverses activitats creatives per a infants i joves.

2.1.2. Funcions i papers

La Biblioteca Nacional de Corea és un dipòsit del saber i la informació de Corea i és responsable de la recopilació sistemàtica i exhaustiva i la conservació de tots els béns culturals i intel·lectuals del país. La biblioteca és també responsable de transmetre aquesta informació vital a futures generacions, maximitzant la competitivitat nacional quant a coneixements i informació mitjançant intercanvis i cooperacions internacionals actives, i de fer les funcions de principal dipòsit de bibliografies nacionals i de l'estranger. Entre les principals funcions de la biblioteca trobem: adquisició, catalogació, classificació, anàlisi, conservació i provisió d'un ús

públic; formació i estandardització de bibliografia i maneig dels sistemes d'ISBN i ISSN; gestió del sistema d'informació i de la xarxa de cooperació bibliotecària de la nació; cooperació i intercanvi de recursos informatius amb biblioteques nacionals i estrangeres; i consulta i suport de la gestió d'altres biblioteques.

2.1.3. Informatització i digitalització

La Biblioteca Nacional de Corea ha informatitzat els seus serveis i sistemes de gestió propis i dirigeix la informatització d'altres biblioteques de tot Corea. El procés general d'informatització de la biblioteca va començar el 1982 i s'ha completat la base de dades del catàleg del seu fons. També s'ha format una xarxa nacional de biblioteques que ha preparat el terreny per al sistema nacional de xarxes d'informació. El paper de la Biblioteca Nacional de Corea en aquest procés es divideix en tres grans àmbits.

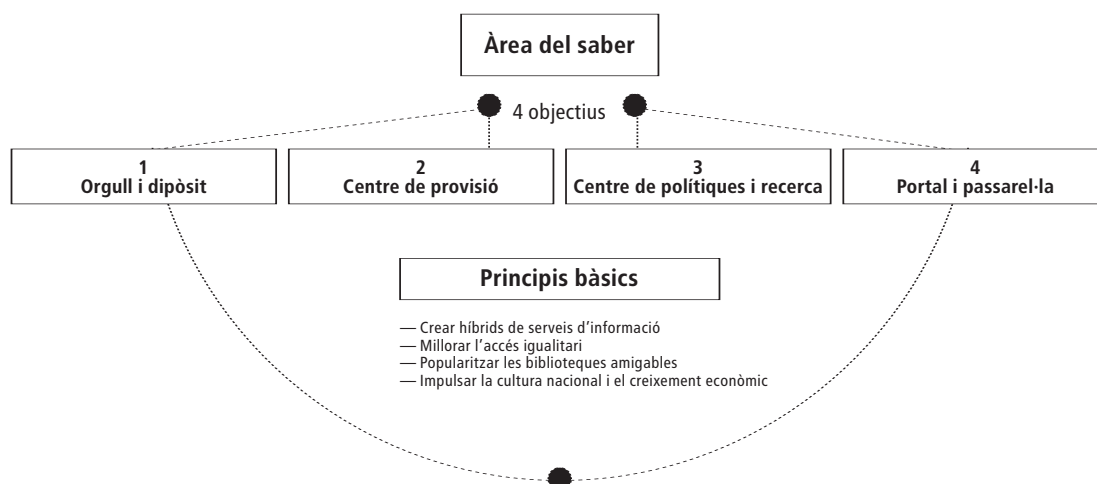
El primer és la construcció de bases de dades i biblioteques per tot Corea. La Biblioteca Nacional de Corea ha creat la Base de Dades del Catàleg Col·lectiu Nacional, la Base de Dades Nacional de Sumaris, la base de dades de resums i d'índexs d'articles, la base de dades de text complet per a discapacitats visuals, i la base de dades exhaustiva de catàlegs bibliotecaris per a discapacitats visuals, entre d'altres.

El segon és el desenvolupament de sistemes d'informació bibliotecària. A més del Sistema d'Informació de Biblioteques Coreanes (KOLIS), creat per al seu ús propi, la biblioteca ha desenvolupat i distribuït el Sistema d'Automatització de Biblioteques Coreanes II (KOLAS II) i la Xarxa Coreana de Sistemes d'Informació de Biblioteques (KOLIS-NET) per a l'ús d'altres biblioteques.

El tercer àmbit és el desenvolupament d'eines d'estandardització per al maneig d'informació bibliogràfica. La biblioteca ha desenvolupat i distribuït el KORMARC (Catalogació Coreana Llegible per Màquina) per a llibres, llibres antics i rars, publicacions periòdiques, materials no-libre, control d'autoritats i informació de col·leccions. A més, s'ha desenvolupat una altra versió del KORMARC de cara a una bibliografia unificada, integrant-hi tots els diferents tipus de materials d'informació.

La Biblioteca Digital Nacional vol satisfer les necessitats d'informació de la societat del coneixement del segle XXI. Oferirà al públic les seves principals col·leccions en formats digitals amb independència del temps o l'espai. Aquest projecte s'està duent a terme en tres fases fins al 2010: digitalització de materials impresos, sonors i visuals; desenvolupament d'una xarxa d'informació de biblioteques de tot el país; i, en darrer lloc, compartició d'informació i serveis conjunts amb les principals institucions proveïdores d'informació de dins i fora de Corea. Com a part del projecte, el 1995 es va desenvolupar un sistema de serveis d'informació amb informació en imatges de revistes acadèmiques coreanes, i el 1997 es va fer conèixer un sistema de biblioteca digital de prova. El Pla per a la Biblioteca Digital Nacional, iniciat el 1998, proporciona un servei d'informació digital de catàlegs, resums i textos complets a través d'Internet.

Cap al final del 2005, la Biblioteca Digital havia compilat 22,1 milions d'ítems: 4,5 milions d'entrades en la seva base de dades bibliogràfica i 17,6 milions d'entrades en la seva base de dades de col·leccions. La base de dades de text complet conté documents i llibres antics, tesis, diaris oficials d'abans del 1945, materials d'estudi coreans, col·leccions de clàssics coreans, materials publicats pel Ministeri de Cultura i Turisme, diaris d'abans del 1945 i publicacions periòdiques valuoses. La base de dades de text complet conté uns 340.000 ítems en 93,11 milions de pàgines. Tota aquesta informació està disponible a través de la Biblioteca Digital Nacional (www.dlibrary.go.kr).

FIGURA 2. PLA ESTRATÈGIC DE LA BIBLIOTECA NACIONAL DE COREA

2.1.4. Plans de futur

Amb motiu del seu 60è aniversari, la Biblioteca Nacional de Corea va anunciar l'octubre del 2005 la seva visió de la «Corea del Saber», a més d'un pla estratègic per posar-se al mateix nivell que els líders mundials d'aquest camp. El pla estratègic té en compte les tendències internacionals quant a informació i comunicació del coneixement per augmentar la qualitat dels drets fonamentals dels coreans, enfortir les xarxes culturals i d'assistència social i la importància d'una economia basada en el coneixement i la informació en general. El pla identifica quatre principis bàsics: crear híbrids d'informació recopilada i serveis oferts; millorar l'accés igualitari a la informació i el saber; popularitzar les biblioteques amigables i la lectura; i impulsar el desenvolupament cultural i el creixement econòmic.

Sobre la base d'aquests quatre principis, el pla suggereix quatre objectius: un dipòsit per al patrimoni nacional del saber coreà; un centre per a la gestió de la distribució i la provisió de coneixements i informació; una política bibliotecària i un centre base d'investigació; i una passarel·la i portal global per a intercanvis bibliotecaris i d'informació.

Els objectius de la Biblioteca Nacional de Corea s'amplien més endavant amb aquestes directrius:

- Conservar els valors únics de Corea i els valors bàsics d'una societat basada en la informació;
- Preservar i transmetre sense riscos a les futures generacions el saber i els béns culturals de Corea;
- Promoure l'accés i l'ús del saber i els béns culturals de Corea;
- Contribuir al desenvolupament de l'idioma i el pensament coreans i els valors que això aporta a la societat en conjunt;
- Promoure la cultura coreana i millorar la vida del poble coreà;
- Esdevenir una força capdavantera en la millora de la capacitat intel·lectual nacional.

En el seu esforç per encapçalat una societat plenament de la informació al segle XXI, la Biblioteca Nacional de Corea ha completat la digitalització de les seves operacions i els seus sistemes de serveis i promou constantment la digitalització de biblioteques de tot el país. Com a part d'aquest intent, la biblioteca ha reforçat els seus programes per aconseguir la completa recopilació, processament, distribució i preservació dels sempre variables materials d'informa-

ció digital. També està construint la Biblioteca Digital Nacional, que es preveu que s'obri el 2008 per oferir al públic un millor accés a la informació i perquè aquest n'augmenti l'ús. El juny del 2006 va inaugurar la Biblioteca Nacional per a Infants i Joves, que treballa en col·laboració amb biblioteques escolars i públiques per millorar els serveis bibliotecaris per al jovent.

2.2. Biblioteca de l'Assemblea Nacional

2.2.1. Història i instal·lacions

La Biblioteca de l'Assemblea Nacional es va fundar a Busan el 1952 durant la guerra de Corea, amb una plantilla de tan sols una persona i 3.604 llibres. Amb la funció de ser la principal font d'informació de l'Assemblea Nacional i de donar suport a les seves activitats legislatives, la biblioteca ha fet grans contribucions a la promoció de la democràcia a Corea en les dècades subsegüents.

El 1963, la Llei de la Biblioteca de l'Assemblea Nacional va fer de la biblioteca una organització independent dins la branca legislativa. En aquell moment, a més del funcionament bibliotecari habitual, una plantilla de 47 persones treballava a l'Agència d'Investigació Legislativa. Donava suport a les activitats publicant com a referència preguntes i respostes aportades pels membres de l'Assemblea Nacional i altres materials de referència sobre qüestions del moment.

La Llei de la Biblioteca de l'Assemblea Nacional es anul·la el 1981, i l'Agència d'Investigació Legislativa va quedar reduïda en dimensions i atribucions i va ser assimilada pel Secretariat de l'Assemblea Nacional. Set anys després es va tornar a promulgar la Llei de la Biblioteca de l'Assemblea Nacional, i la biblioteca va recuperar la seva independència i va intensificar els seus serveis professionals en afegir l'Oficina d'Anàlisi de Materials Legislatius i contractar investigadors doctorats.

Així, en el darrer mig segle la Biblioteca de l'Assemblea Nacional ha fet tots els esforços possibles per donar suport a les activitats legislatives dels legisladors d'acord amb la regulació que diu que «oferirà serveis bibliotecaris en aspectes com la recopilació, la classificació, la preservació i la provisió de materials bibliotecaris i informació i referències referents a les activitats legislatives de l'Assemblea Nacional.» I alhora fa el paper de biblioteca nacional, satisfent les necessitats d'informació i materials bibliogràfics del públic.

El nou edifici de la Biblioteca de l'Assemblea Nacional, completat el 1988, es compon de cinc pisos i un soterrani amb 26.949 metres quadrats d'espai. Per a un transport eficient dels materials, la biblioteca fa anar cintes transportadores i ascensors exclusius per a llibres que comuniquen els prestatges i les seccions de circulació de cada pis. També el 2003 va començar la construcció de l'Edifici de Biblioteca i Preservació Digital de l'Assemblea Nacional, d'inauguració prevista per al final del 2007. L'edifici consta de sis pisos i quatre nivells subterranis i està equipat amb tecnologia punta. Podrà emmagatzemar 5,3 milions de volums de llibres. La construcció de l'edifici està parcialment completada, i hi han estat traslladats més o menys 1,33 milions de tesis i tesines.

2.2.2. Funcions i serveis

Al llarg dels darrers 50 anys, la Biblioteca de l'Assemblea Nacional ha estat realitzant amb encert la seva funció tal com estipula la llei, que estableix que «la funció més important de la biblioteca és reunir, organitzar i analitzar la informació, tant d'origen nacional com aliè, que l'or-

ganisme legislatiu necessita.» Amb aquest fi, la biblioteca recull, cataloga i analitza un ampli ventall d'informació necessària per al procés legislatiu i l'ofereix als membres de l'Assemblea Nacional i el seu personal. A més, la biblioteca ha estat satisfent les necessitats d'informació pública com a biblioteca nacional. S'hi arxiven bibliografies nacionals per tal d'oferir informació pública de forma accessible.

La biblioteca dona feina a 22 investigadors doctorats i especialitzats en diferents disciplines per assistir l'organisme legislatiu, proporcionant recerca i anàlisi sobre temes actuals i en desenvolupament. La base de dades d'informació legislativa conté qüestions sobre la formulació de polítiques, amb les seves anàlisis incloses, i proporciona una valuosa informació per als processos de formulació de polítiques i legislació. S'espera que aquesta base de dades faci de *ciberenciclopèdia*, amb constants actualitzacions d'informació.

La Biblioteca de l'Assemblea Nacional ha ampliat a un ritme constant les àrees d'informació que acull i el nombre dels seus usuaris. Actualment, la biblioteca conté una col·lecció de 2,45 milions de volums de llibres, 17.000 títols de publicacions periòdiques, 850 diaris i 10.900 ítems de materials multimèdia. Té 500.000 visitants in situ i 3,16 milions d'usuaris per Internet a l'any, i una plantilla de 275 persones.

La biblioteca també està consolidant el seu lloc com a important infraestructura social per l'emmagatzematge d'informació amb implicacions nacionals. El 1959, i per primer cop a Corea, la biblioteca feia una declaració escrita sobre la política de desenvolupament de col·leccions per ampliar sistemàticament les seves col·leccions amb tota mena de diccionaris, anuaris, estadístiques, volums d'estatuts o materials relacionats amb l'àmbit legislatiu, l'administració i Corea en general. Avançats els anys 60, la biblioteca va començar a compilar bibliografies nacionals i va començar a publicar l'Índex d'Articles de Publicacions Periòdiques Coreanes, el 1963, i l'Índex de Tesis Doctorals i de Màsters de Corea, el 1969. Totes dues estan molt ben considerades com a bibliografies d'abast nacional.

Per tal de diversificar la seva font d'informació i adquirir informació actualitzada, la Biblioteca de l'Assemblea Nacional promou activament la cooperació amb biblioteques de dins i fora de Corea. La biblioteca és el destinatari i distribuïdor designat de la informació i les estadístiques que publiquen les NU, la FAO, la UE i altres organitzacions internacionals. A més, la biblioteca participa habitualment en importants conferències i seminaris internacionals, com els de l'IFLA (Federació Internacional d'Associacions de Bibliotecaris i Biblioteques), l'APLAP (Associació Bibliotecària de Presidents d'Àsia-Pacífic) i el CEAL (Consell sobre Biblioteques de l'Est Asiàtic), per tal de continuar promovent els intercanvis culturals i d'informació internacionals.

2.2.3. Informatització i digitalització

Gràcies a la seva primerenca informatització, que es remunta fins als anys 70, el 1995 la Biblioteca de l'Assemblea Nacional va desenvolupar per primer cop a Corea un sistema de bases de dades de text complet per als registres de les sessions de l'Assemblea Nacional. Des del 1997, la informació continguda en aquesta base de dades de 32 milions de pàgines i 3 milions de bibliografies ha estat digitalitzada.

El 1998, la Biblioteca de l'Assemblea Nacional va iniciar el seu nou projecte de biblioteca digital, que aporta un munt d'informació a Internet. A dia d'avui, la biblioteca digital conté la major base de dades de text complet de Corea, amb 71 milions de pàgines, l'equivalent de 600.000 llibres. El servei de biblioteca digital està disponible a un total de 706 biblioteques d'universitats, institucions públiques i instituts de recerca, i l'utilitzen uns 3,16 milions d'usuaris a l'any, la qual cosa fa que sigui en essència una autèntica biblioteca digital nacional.

2.2.4. Plans de futur

Entre els plans de la Biblioteca de l'Assemblea Nacional s'inclou l'ús de tecnologies ubiques per millorar tecnològicament els seus programes, processos i capacitats del sistema a fi d'exercir millor el seu paper com a passarel·la d'informació i comunicar millor el públic, la branca legislativa i el govern. Les tecnologies millorades tenen com a objectius recollir i proporcionar la informació en línia i digital més recent i facilitar informació a l'Assemblea Nacional per a l'enriquiment de la vida pública.

S'espera que l'Edifici de Biblioteca i Preservació Digital de l'Assemblea Nacional, d'inauguració prevista per al 2007, ampliarà l'abast de la informació proporcionada pels canals de sortida digitals i multimèdia i mostrarà les meravelles d'alta tecnologia més recents, com un robot cercador d'informació. La Biblioteca de l'Assemblea Nacional continuarà accelerant els seus esforços per convertir-se en una biblioteca nacional de talla mundial, garantint el dret del públic a la informació i contribuint a la seva qualitat de vida, mentre compleix la seva obligació de donar suport a les activitats legislatives de l'Assemblea Nacional en una era de coneixements i informació.

2.3. Biblioteques públiques

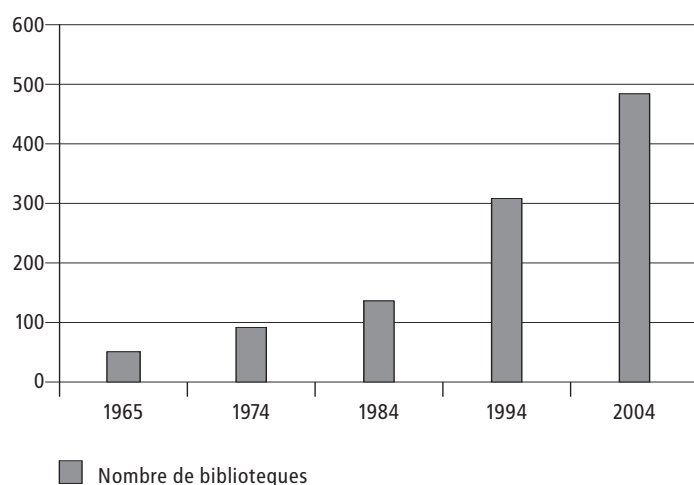
2.3.1. Història i desenvolupament

Corea és la desena economia mundial i es considera un dels països de creixement més ràpid del món. Seguint la línia d'aquest desenvolupament, els serveis de les biblioteques públiques coreanes són uns dels que més ràpid creixen del món. La primera biblioteca pública de caire modern del país data de començament del segle xx. Però els intents d'uns líders progressistes de comprendre un món que estava canviant ràpidament i d'eleva el nivell coreà d'alfabetització es van veure frustrats amb la supressió japonesa que va començar amb la colonització de Corea el 1910. Durant els 35 anys de domini colonial, el Govern japonès va construir i dirigir biblioteques públiques que promoguessin els valors japonesos. Alguns patriotes coreans dirigien en privat biblioteques que donaven suport a moviments nacionalistes, però el Govern japonès les va tancar els anys 30 com a part del moviment per eradicar la cultura coreana.

Després que Corea recuperés la independència el 1945, el Govern coreà es va fer càrrec de les biblioteques públiques dirigides pel govern colonial japonès i va iniciar-ne un nou desenvolupament. Però la guerra de Corea entre 1950 i 1953 va interrompre la iniciativa, i, un cop acabada, la renovació dels serveis de les biblioteques públiques tenia poca prioritat dins del panorama de la reconstrucció d'un país devastat pel conflicte.

El 1963, amb la promulgació de la primera Llei de biblioteques, les biblioteques públiques coreanes van començar a créixer en nombre. Per tot Corea s'obrien punts de serveis bibliotecaris locals (*maeul mungo*), i arribat el 1979 n'hi havia uns 35.000. Durant el període comprès entre 1970 i 1990, Corea va passar per una època de gran agitació social i canvis democràtics, i al mateix temps va aconseguir un destacat creixement econòmic. Enmig dels canvis es van obrir moltes biblioteques públiques. El 1971 només n'hi havia 39 a tot el país, però el nombre havia augmentat a 100 el 1981, i a 253 el 1991.

Al llarg dels anys 90, les biblioteques públiques coreanes van sofrir millores espectaculars. La primera raó va ser la creació per part del govern de la Divisió de Museus i Biblioteques dins del Ministeri de Cultura, que es va fer càrrec en exclusiva de la formulació de polítiques bibliotecàries. El segon factor va ser el traspàs del poder polític als governs locals i provincials

TAULA 1. TENDÈNCIES CREIXENTS DE LES BIBLIOTEQUES PÚBLIQUES COREANES (1965-2004)

l'any 1995, fet que va dur molts governs locals a ampliar les seves instal·lacions de serveis culturals i comunitaris, incloses les biblioteques públiques. Com a resultat d'aquest moviment, el nombre de biblioteques públiques va passar de les 253 del 1991 a les 514 de final del 2004.

Com ja s'ha comentat, les biblioteques públiques coreanes han crescut de manera exponencial els darrers 40 anys i han millorat enormement la qualitat dels seus serveis. Per exemple, a les biblioteques públiques treballen bibliotecaris professionals qualificats i no deixen d'afegir-se nous llibres a les col·leccions ja existents. Els darrers anys s'ha implementat funcionalitat digital en la gestió i provisió de serveis de les biblioteques, i ara s'ofereixen diversos serveis bibliotecaris digitals mitjançant Internet.

Els aspectes distintius de les biblioteques públiques coreanes són les seves dimensions i el sistema de funcionament. Entre les 514 biblioteques públiques només n'hi ha 39 de filials. Cap al final del 2004 hi havia 234 governs locals i 262 oficines d'educació locals, i un govern o oficina dirigeix una o dues biblioteques públiques en la seva regió. Per altra banda, hi ha 14 biblioteques públiques portades per particulars o organitzacions privades.

Els fons totals de les biblioteques públiques del país pugen a 38,4 milions de llibres. Això fa un total de 78.000 llibres per biblioteca pública i 0,79 llibres per càpita. Cada biblioteca té de mitjana 12 empleats a temps complet. Es calcula que són 2.000 bibliotecaris amb qualificació professional els que hi treballen, cosa que fa 4,3 bibliotecaris per biblioteca i un 38 per cent del personal bibliotecari. Els costos d'operació anual pugen a una mitjana de 710 milions de won (760.000 dòlars EUA), un 12 per cent dels quals es destina a l'adquisició de material bibliogràfic.

TAULA 2. SITUACIÓ ACTUAL DE LES BIBLIOTEQUES PÚBLIQUES COREANES (31/12/2004)

ANY	NUM. BIBLIOTEQUES	POBLACIÓ SERVIDA X BIB	TAMANY COL·LECCIÓ X BIB	NUM. LLIBRES X CÀPITA	PERSONAL A TEMPS COMPLET X BIB	COSTOS ANUALS DE FUNCIONAMENT X BIB (USD)
2000	420	114.000	62.000	0,52	11,4 (4,2)	443
2001	437	110.000	63.800	0,56	11,4 (4,2)	529
2002	462	104.000	69.800	0,64	11,6 (4,3)	650
2003	471	102.000	73.200	0,71	12,0 (4,3)	752
2004	487	99.000	78.900	0,79	11,6 (4,5)	710

2.3.2. Biblioteques i serveis per a infants

Les biblioteques públiques coreanes no van prestar gaire atenció als serveis als infants fins al 2003, quan una cadena de televisió i una ONG relacionada amb les biblioteques van inaugurar la «Biblioteca Miraculosa» només per a nens. Això va despertar la conscienciació pública i, amb el canvi, les biblioteques públiques van començar a impulsar els serveis als infants afegint més col·leccions i sales de lectura infantils. Avui dia, la majoria de biblioteques públiques de tot el país tenen seccions i sales de lectura per a nens.

Una Biblioteca Miraculosa ofereix millors serveis per als nens que la major part de biblioteques públiques i exhibeix les últimes instal·lacions tecnològiques i aptes per a nens. Ara n'hi ha nou, gràcies als esforços de la cadena de televisió, l'ONG i els governs locals, i les biblioteques per a infants funcionen com a filials de les biblioteques principals.

2.3.3. Construcció de xarxes de serveis

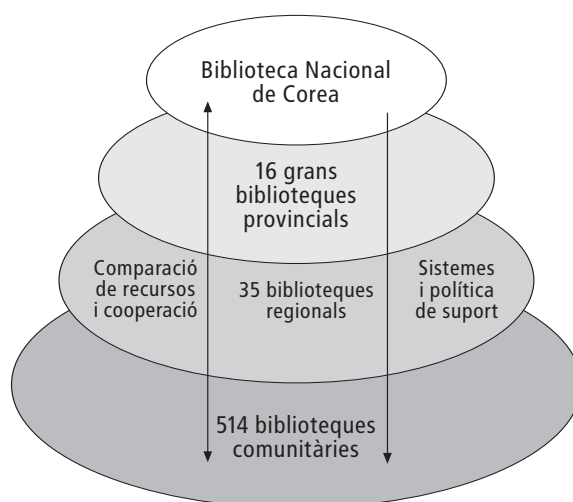
Tal com estipula la llei de biblioteques, totes les biblioteques públiques coreanes han creat una xarxa de cooperació per maximitzar la quantitat i qualitat dels seus serveis. L'actual xarxa de cooperació designa la Biblioteca Nacional de Corea com a organització central i manté com a representatives biblioteques de 16 grans províncies i ciutats. A l'empara d'aquestes 16 hi ha 35 biblioteques regionals i 514 biblioteques comunitàries.

Aquest tipus de xarxa té diversos objectius: promoure la cooperació interbibliotecària, compartir materials per oferir millors serveis; maximitzar l'ús dels coneixements i la informació mitjançant una gestió eficient de la informació; i distribuir i impulsar la competitivitat nacional a través de la informatització, la globalització i la provisió de serveis bibliotecaris professionals. Malgrat que les diferències regionals són reals, la majoria de biblioteques públiques fan servir la xarxa de cooperació per compartir sistemes i processos informatitzats comuns. Sota aquesta xarxa, les biblioteques també duen a terme una adquisició i catalogació coordinades, préstecs interbibliotecaris i una operació conjunta de programes culturals i relacions públiques compartides. Algunes biblioteques públiques comparteixen a més informació sobre els usuaris, targetes d'identificació i targetes de fotocòpies amb biblioteques d'instituts i universitats de la seva regió. Les biblioteques públiques també cooperen estretament amb biblioteques escolars, biblioteques especialitzades dirigides per centres culturals d'ambaixades estrangeres i biblioteques públiques de l'estranger.

2.3.4. Informatització

La informatització de les biblioteques públiques coreanes va començar molt més tard que en països avançats com els Estats Units i el Regne Unit, i fins i tot que la de les biblioteques universitàries i especials de Corea. Arribats els anys 90, la Biblioteca Nacional de Corea va desenvolupar el programa KOLAS (Sistema d'Automatització de Biblioteques Coreanes) per a la distribució gratuïta entre les biblioteques públiques de tot Corea. Amb l'impuls que això va proporcionar va començar de debò el procés d'informatització i, cap al final del 2005, el procés d'automatització de la majoria de biblioteques públiques coreanes s'havia completat amb el «sistema integrat total» com a base.

Mentrestant, el 1996, el Govern coreà llançava un pla per construir la Biblioteca Digital Nacional. Seguint aquest pla, les biblioteques públiques de tot Corea quedaven comuni-

FIGURA 3. SISTEMA DE COOPERACIÓ DE LES BIBLIOTEQUES PÚBLIQUES

cadetes mitjançant una xarxa de banda ampla de gran velocitat, amb la Biblioteca Nacional de Corea com a seu central. Després del 2000, la connexió i digitalització de la societat coreana va créixer ràpidament, i les companyies privades van començar a oferir a les biblioteques públiques diversos programes de solucions per a biblioteques digitals. Aquest canvi va propiciar que moltes biblioteques públiques es passessin als sistemes digitals de sistemes informatitzats.

Des de final del 2005, moltes biblioteques públiques han adoptat el sistema RFID (Identificació per Radiofreqüència), basat en tecnologies ubiqües, i ofereixen serveis de revistes i llibres electrònics. Algunes biblioteques públiques també permeten la recerca i recepció de missatges de so o text a través de telèfons mòbils.

2.3.5. Plans de futur

Els governs central i locals de Corea tenen diversos plans per potenciar la magnitud i l'abast dels serveis bibliotecaris per tal d'ajudar a què funcionin com a centres de recollida i disseminació d'informació i de promoció d'activitats culturals comunitàries en una era de coneixements i informació.

Entre els plans s'inclou:

- Augmentar el nombre de biblioteques públiques a prop de 750 cap al 2011 segons el *Full de Ruta de Desenvolupament Bibliotecari* anunciat pel Ministeri de Cultura i Turisme. Això es traduirà en una biblioteca pública per cada 60.000 persones. Fins al 2011, el Govern invertirà directament en la construcció de 218 biblioteques. Les altres 51 es faran mitjançant un acord CAT (Construir-Arrendar-Transferir). El 2005 es van començar a construir dues biblioteques seguint aquest mètode.
- Construir i gestionar biblioteques a petita escala per solucionar les mancances bibliotecàries que existeixen amb l'actual sistema de biblioteques a gran escala i un grapat de biblioteques filials. Es crearan biblioteques més petites en àrees residencials, complexes d'apar-

taments, àrees comercials i a prop de les estacions de metro. Aquestes biblioteques es connectaran amb les biblioteques regionals.

- c) Promulgar la nova Llei de Biblioteques per resoldre els problemes en la gestió de la biblioteca pública i les mancances de pressupost. S'espera que aquest canvi millorarà espectacularment la qualitat del servei a la biblioteca pública.
- d) Continuar l'adopció de noves tecnologies en les biblioteques públiques per fer que un ampli recull d'informació sigui més accessible.
- e) Utilitzar la Biblioteca Nacional per a Infants i Joves per connectar totes les biblioteques especialitzades en nens i millorar així enormement la qualitat del servei de les biblioteques públiques per al jovent.

2.4. Biblioteques acadèmiques

2.4.1. Història i desenvolupament

Corea té una llarga tradició de venerar l'educació i el món acadèmic. La història de les seves institucions d'ensenyament es remunta fins a la dinastia Goguryeo (37 aC - 668 dC). Diu la història que la primera cosa semblant a una universitat nacional (Daehak) es va crear l'any 372 per educar els fills de les classes altes. Aquesta institució contenia material didàctic en el que era un precedent de la biblioteca acadèmica, però avui dia no en consten documents específics. Durant la dinastia Goryeo, l'any 992, es va crear un predecessor d'una universitat nacional (Gukjagam) per als fills de la classe dirigent. La universitat tenia adscrita una impremta per publicar i emmagatzemar materials acadèmics.

La primera biblioteca acadèmica de què es tenen proves documentals i restes físiques (Jongyeonggak) es va crear el 1474 a Sungkyunkwan, una facultat reial de la dinastia Joseon (1392-1910). Sungkyunkwan es va fundar el 1398 com a prolongació de les institucions superiors d'aprenentatge durant el Període dels Tres Regnes i la Dinastia Goryeo. La facultat se centrava a educar l'elit política i cultural. La Jongyeonggak de Sungkyunkwan recollia, preservava, exhibia i subministrava diversos tipus de materials escrits, realitzant bàsicament els serveis de la biblioteca de facultat o universitària moderna. Avui dia, la Jongyeonggak del campus de la Universitat Sungkyunkwan, a Seül, fa de centre/arxiu d'informació especialitzada en estudis de l'est asiàtic. El centre té 70.000 volums de clàssics i 30.000 volums pertinents per als estudis de l'est asiàtic. La base de dades del centre conté també 10.000 llistats al seu catàleg i 410.000 pàgines de text original de grans clàssics.

El concepte modern d'educació a Corea va començar cap al final del segle XIX. L'Escola Ewha, predecessora de la Universitat Femenina Ewha, es va fundar el 1896. La Facultat de Dret i Comerç Posong es va crear el 1915 i va evolucionar fins a convertir-se en la Universitat de Corea. L'Església i grups privats van fundar la Facultat Cristiana Chosun (rebatejada després com a Facultat Yonhi), predecessora de la Universitat Yonsei. El maig del 1924 es va crear la primera facultat nacional moderna, la Facultat Imperial Kyongsong, anomenada avui Universitat Nacional de Seül. Tres anys després es va afegir una biblioteca a la facultat, la primera biblioteca afiliada a un centre d'aprenentatge superior de Corea, i el setembre de 1937 es va inaugurar una biblioteca moderna a l'Escola Posong, una institució privada. Després de la Segona Guerra Mundial, gairebé totes les facultats i universitats van afegir-s'hi biblioteques.

2.4.2. Tendències i papers actuals

Des del final del 2004, Corea té un total de 438 biblioteques de facultats i universitàries. Entre elles, 14 tenen més d'un milió de volums. La Biblioteca de la Universitat Nacional de Seül té la col·lecció més gran amb 2'8 milions de volums i compta amb una plantilla de 107 persones, 76 de les quals són bibliotecaris professionals. La segona biblioteca més gran és la de la Universitat Nacional Kyungpook, amb més de 2 milions de volums. Tot seguit vénen la Universitat de Corea, amb 1,73 milions de volums, la Universitat Yonsei, amb 1,6 milions, la Universitat Nacional Pusan, amb 1,53 milions, i la Universitat Femenina Ewha, amb 1,3 milions de volums.

La biblioteca acostuma a ser el centre més important a qualsevol campus universitari o de facultat i dona suport als programes educatius i de recerca. Darrerament, les biblioteques universitàries realitzen diverses funcions i afronten molts reptes per tal d'adaptar-se als entorns d'informació i digitals.

En primer lloc, després d'haver completat l'automatització de les seves operacions, les biblioteques acadèmiques estan augmentant la porció dels seus continguts digitals perquè siguin equivalents als seus continguts analògics. S'estan centrant a recollir, preservar i gestionar continguts digitals. En concret estan fent èmfasi en oferir continguts en línia utilitzant tecnologies digitals.

En segon lloc, les universitats més grans estan responenent a una demanda decreixent d'humanitats i ciències socials i a una demanda cada cop més gran pel que fa als camps de la ciència i les enginyeries. Estan reduint la part de volums individuals mentre amplien les revistes acadèmiques i les bases de dades en línia.

En tercer lloc, la llei del *copyright* i els temes de compensació bibliotecària són avui importants reptes que les biblioteques universitàries han d'afrontar. Per tal de protegir el *copyright*, de vegades necessiten limitar la informació que subministren en l'era digital, la qual cosa provoca les protestes de moltes biblioteques acadèmiques. En essència, les biblioteques acadèmiques han de respectar les lleis de *copyright* com millor poden mentre garanteixen alhora els drets dels usuaris a fer servir la informació.

En quart lloc, les biblioteques acadèmiques estan intensificant la cooperació entre elles i amb altres tipus de biblioteques. Es connecten sobretot amb altres biblioteques dins del seu veïnatge geogràfic per compartir col·leccions i instal·lacions. En particular hi ha la tendència creixent de compartir revistes acadèmiques. També és molt habitual la cooperació amb biblioteques acadèmiques dels països veïns del Japó, la Xina i Rússia.

2.4.3. Reptes

Les biblioteques acadèmiques han sofert recentment molts canvis derivats de les limitacions pressupostàries i les reestructuracions de personal. Aquestes biblioteques hauran de fer front als següents reptes a mesura que es desenvolupen qualitativament i quantitativament com a centre vital d'universitats i facultats.

En primer lloc, les reduccions i reestructuracions a universitats i facultats degut a mancances de pressupost estan afectant evidentment les biblioteques dels campus en molts aspectes. La reorganització de processos de treball, la remodelació de les organitzacions i la integració amb centres informàtics van en augment, com també la subcontractació de serveis bibliotecaris.

En segon lloc, en comparació amb les biblioteques acadèmiques de països avançats, les biblioteques acadèmiques coreanes van a la saga pel que fa a capacitat d'informació i estratè-

gies de gestió. Una biblioteca acadèmica coreana té una mitjana de 216.000 volums a la seva col·lecció i 8,7 membres al personal. Les biblioteques acadèmiques coreanes també han de fer front a les pujades anuals en les tarifes de subscripció de les costoses revistes internacionals, malgrat l'ús creixent que en fan les universitats. Els augmentos equivalents en els pressupostos no són habituals.

En tercer lloc, el nombre de volums de les biblioteques acadèmiques ha augmentat en un 34 per cent en els darrers cinc anys, però persisteixen les qüestions sobre la qualitat de les col·leccions i el seu ús. També hi ha problemes per solucionar les mancances d'espai i millorar l'amigabilitat.

En quart lloc, les biblioteques acadèmiques coreanes estan endarrerides pel que fa a la recollida i preservació de clàssics i materials rars en comparació amb les seves col·leccions modernes, que es fan circular habitualment per dins i per fora de Corea. Per tant cal un sistema nacional de bases de dades per desenvolupar i compartir la informació bibliogràfica i de text complet dels clàssics i de literatura grisa com ara actes, tesis, i dades d'estadístiques i enquestes.

En cinquè lloc, un altre gran repte que han d'encarar les biblioteques acadèmiques del país és millorar les polítiques de governança i personal. Hi ha persones que no són bibliotecaris professionals i que no tenen una carrera indicada per dirigir una biblioteca i a qui se'ls ha assignat la direcció d'una biblioteca acadèmica. En conseqüència han aparegut problemes quant a les col·leccions, els serveis d'informació, la gestió general i el manteniment de la imatge de la biblioteca. Cal una gestió a càrrec de bibliotecaris professionals, a més de la formació i contractació de gestors de nivell mitjà. També ha d'haver-hi canvis legals i institucionals a l'hora de nomenar els caps de les biblioteques.

En sisè lloc, les biblioteques acadèmiques han d'oferir ensenyament en línia (aprenentatge virtual) i un entorn d'investigació en línia, a més de donar suport a l'ensenyament d'habilitats per a la recerca d'informació. Algunes universitats han adoptat el sistema RFID (Identificació per Radiofreqüència) i han desenvolupat un sistema de *campus mòbil* amb el qual se subministra informació mitjançant telèfon mòbil, PDA (Organitzador Personal) o WDL (Biblioteca Digital Sense Fil). Les biblioteques acadèmiques han de buscar per tant formes d'utilitzar un entorn de tecnologies ubiques.

2.5. Biblioteques escolars

2.5.1 Història i desenvolupament

El sistema d'educació coreà es compon de nou anys d'inscripció obligatòria (sis anys d'ensenyament primari i tres d'escola intermèdia) i tres anys addicionals d'institut. Hi ha tres tipus d'escoles: escoles nacionals dirigides pel govern central, escoles públiques dirigides per consells educatius locals, i escoles privades dirigides per particulars i organitzacions privades. Al final del 2004 hi havia a Corea un total de 10.650 escoles: 5.541 d'ensenyament primari, 2.288 escoles intermèdies i 2.221 instituts.

El concepte modern de les biblioteques escolars va arribar a Corea els anys 50. En aquell moment hi havia una necessitat extrema de reconstruir el país després del domini colonial japonès (1910-1945) i la posterior Guerra de Corea (1950-1953). Hi havia a l'època un petit nombre de fundadors d'escoles i pensadors progressistes que mostraven interessos profunds i van crear biblioteques a diversos instituts del sud-est de Corea com a un nou tipus d'instal·lacions educatives. A través de diversos programes i tallers educatius formaven bibliotecaris escolars,

TAULA 3. SITUACIÓ ACTUAL DE LES BIBLIOTEQUES ESCOLARS COREANES

ESCOLA	NÚM. D'ESCOLES	NÚM DE BIBLIOTEQUES	TAMANY DE LA COL·LECCIÓ X BIB	NÚM. LLIBRES X ESTUDIANT	PERSONAL A TEMPS COMPLET X BIB
Biblioteca d'esc. elemental	5.541	4.779	5.169	9,9	0,3
Biblioteca d'esc. intermèdia	2.888	2.652	4.557	6,4	0,3
Biblioteca d'institut	2.221	2.218	5.987	5,8	0,48
Total	10.650	9.649	5.238	7,4	0,34

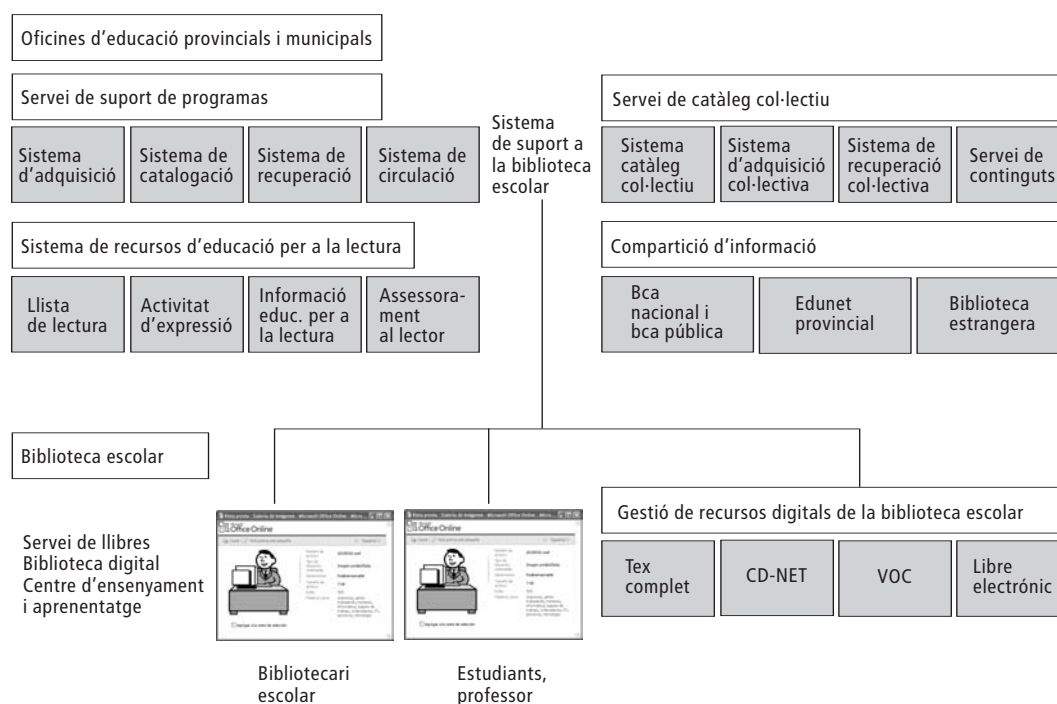
i les escoles i la comunitat educativa en general van aprofundir en el seu interès per las biblioteques escolars com a part de la campanya per potenciar l'educació en conjunt.

Els anys 60, el moviment es va estendre per tot Corea i va produir un progrés notable. Entre el 1962 i el 1970 es va celebrar la Conferència Nacional de Biblioteques Escolars, i el 1963 es va presentar la Llei de Biblioteques. Els anys 60, les escoles ja formaven i contractaven sistemàticament bibliotecaris. Tots aquests canvis van dur a la millora de les biblioteques escolars pel que fa a quantitat i qualitat. Els anys 70, a mesura que l'ensenyament escolar passava a ser considerat més com a un mitjà per subministrar personal qualificat per al desenvolupament econòmic que com el cultiu d'un entorn intel·lectual, les biblioteques escolars també van haver de fer front a un desenvolupament minvant i de vegades fins i tot deteriorat.

Els anys 90, però, les biblioteques escolars van tornar a fer uns progressos considerables gràcies al suport legislatiu, les campanyes de grups cívics i la voluntat del govern de millorar-les. El 1994, la promulgació de la Llei de Biblioteques i Foment de la Lectura va fer que les escoles estiguessin obligades a portar una biblioteca. Des del final del 2004, el percentatge de escoles d'ensenyament primari amb biblioteca en tot el país era d'un 86,2, el d'escoles intermèdies d'un 91,8 per cent, i el d'instituts d'un 99,9 per cent, fent una mitjana total d'un 90,6 per cent.

Una biblioteca escolar típica té 5.238 llibres, o 7,4 llibres per estudiant. El nombre del personal bibliotecari, inclosos professors bibliotecaris i bibliotecaris a jornada completa, és de mitjana de 0,34 per biblioteca. Aquesta xifra tan baixa es deu a què moltes escoles hi posen de personal professors o voluntaris entre els pares. El pressupost anual per a les biblioteques escolars coreanes puja a 47,7 bilions de won (51 milions de dòlars EUA), o una mitjana de 4.892 won (5.200 dòlars EUA) per biblioteca.

Igual que la democratització de Corea, la proliferació d'ONG (organitzacions no governamentals) va fer una considerable contribució al desenvolupament de les biblioteques escolars. ONG com l'Associació Nacional de Mestres i altres ONG dedicades en exclusiva a fomentar la lectura van mirar activament de millorar la qualitat de l'educació, treballant sovint en unitats en base a ubicacions geogràfiques i expressant de vegades mètodes educatius alternatius. Enmig d'aquest moviment, cada cop s'ha prestat més atenció a les biblioteques com a centres d'aprenentatge, quan no com a important element auxiliar per al procés d'aprenentatge. Partint del mètode d'ensenyament tradicional, es va fer més èmfasi en l'anomenada *educació oberta*, és a dir, una invitació a una major participació dels pares, l'ensenyament d'habilitats TIC (tecnologies de la informació i la comunicació), el foment de la lectura i la inducció al desenvolupament de la personalitat. Aquest entorn estava directament relacionat amb la creació de noves biblioteques o la millora de la qualitat de les ja existents. Un bon exemple va ser la Campanya per a la Creació de Millors Biblioteques Escolars a la Província de Gyeonggi, que va començar al final dels 90.

FIGURA 4. ESQUEMA DEL SISTEMA DLS A LA BIBLIOTECA ESCOLAR

2.5.2. Informatització

El març del 2000, el Ministeri d'Educació i Desenvolupament de Recursos Humans va formar el Pla Integral d'Informatització de Biblioteques. Per a la implementació d'aquest pla, el 2001 es va desenvolupar el DLS (Sistema de Biblioteca Digital), basat en l'AHS (Sistema d'Hostatge d'Aplicacions). Dos consells educatius locals van començar una prova pilot del programa DLS a 96 escoles. El DLS és un sistema estandarditzat d'informació per a biblioteques escolars que automatitza cadascuna de les operacions de les biblioteques escolars gestionades per un consell educatiu. L'objectiu d'aquest sistema és gestionar la creació i distribució d'informació entre les biblioteques per augmentar l'eficiència del funcionament i la gestió en general de la biblioteca, i alhora preparar el terreny per a la lectura via web.

Durant el període 2003-2004, 13 consells educatius de tot Corea van afegir el DLS a les seves biblioteques escolars. Al final del 2004, un total de 15 consells educatius havien integrat ja el DLS. Actualment, de les 9.649 escoles de tot Corea que tenen biblioteca, un 57 per cent (o 5.504 escoles) utilitzen el sistema DLS.

2.5.3 Plans de futur

El sistema educatiu de Corea ha adoptat molts canvis recents, com els nous mètodes d'avaluació i currículums. Aquests canvis duen a una demanda creixent d'una multitud d'eines d'ensenyament, i cada cop més estudiants fan servir les biblioteques com a centre clau d'aprenentatge.

Per satisfer les necessitats canviants i liderar la recerca autònoma del saber, el Ministeri d'Educació i Desenvolupament de Recursos Humans va formar el 2002 el Pla Integral d'Informatització de Biblioteques. Aquest pla assigna 60 bilions de won (6,4 milions de dòlars EUA) a l'any

durant el període 2003-2007 per equipar totes les escoles d'ensenyament primari i intermedi i els instituts de Corea amb les seves pròpies biblioteques. El pla conté detalls específics sobre millores d'instal·lacions i col·leccions, millora dels programes de la biblioteca en general, contractació de personal bibliotecari a temps complet i perfeccionament de la seva professionalitat, i formació d'iniciatives conjuntes de govern i entitats privades per donar suport a les biblioteques escolars.

2.6. Biblioteques especialitzades

2.6.1. Història i desenvolupament

La primera biblioteca especialitzada de Corea és la Biblioteca de l'Oficina del Ferrocarril, creada a Seül el 1920. Hi havia llibres sobre els trens que viatjaven entre la ciutat portuària de Busan, al sud-est, i Manxúria, a la Xina, i més tard es va rebatejar com a Biblioteca del Transport, el 1934. Entre la independència del 1945 i la Guerra de Corea del 1950, les biblioteques especialitzades no van aconseguir destacar gaire.

Després de l'alto el foc del 1953, el Govern va començar a canalitzar els recursos cap a l'educació, la ciència i la tecnologia i les indústries per aconseguir un desenvolupament econòmic. Això va ser la base de l'avenç científic i tecnològic. El 1959 es va crear un centre de serveis dins de l'Institut Coreà d'Investigació Atòmica. El suport de la UNESCO va portar el 1962 a la fundació del KORSTIC (Centre d'Informació Científica i Tecnològica de Corea). El 1966 es va fundar el primer centre d'investigació en enginyeria de Corea, el KIST (Institut de Ciència i Tecnologia de Corea) perquè fos el nucli de la voluntat coreana d'impulsar aquests camps. Gràcies a la determinació del Govern, els anys següents el KIST va créixer i encapçalar la creació de molts altres instituts de recerca a Corea.

Els anys 80, les iniciatives en R+D van comportar un desenvolupament econòmic i es va assistir a l'expansió de biblioteques especialitzades que cobrien diferents disciplines. En particular, la fundació de centres d'investigació privats per part de corporacions privades va portar a l'augment constant del nombre d'aquestes biblioteques. En comparació amb altres biblioteques, les especialitzades són relativament més avançades a l'hora d'oferir informació actualitzada.

En general, les biblioteques especialitzades es van fundar per al fi específic de subministrar diversos tipus d'informació als empleats dins de les seves institucions mare. Aquestes biblioteques també van enfortir l'establiment de xarxes entre elles en base a unes mateixes especialitats o de semblants. Alguns dels principals exemples són: l'Associació per a la Compartició d'Informació de Recerca de Corea, que connecta 33 biblioteques especialitzades i 14 indústries concernides; l'Associació per a la Gestió d'Informació Científica i Tecnològica, que relaciona 70 institucions; l'Associació Coreana de Biblioteques Mèdiques, que enllaça 183 institucions; i l'Associació Coreana de Biblioteques Teològiques, que aplega 50 escoles cristianes i 53 institucions relacionades. A més, l'Associació Coreana de Biblioteques per als Discapacitats Visuals fa pressió activament per aconseguir unes polítiques governamentals pertinents, aconseguint suport i altres recursos, publicant catàlegs compartits i formant empleats.

2.6.2. Tendències actuals

Una biblioteca especialitzada es defineix com a una «biblioteca que ofereix informació especialitzada a la institució mare i al públic.» Inclou una «biblioteca que serveix a grups d'interessos especials, com ara els minusvàlids i el personal militar, per als seus estudis, enriquiment i

recerca, tal com indica el decret presidencial.» Cap al final del 2004 hi havia 570 biblioteques que s'ajustaven a les dues categories. En l'àmbit geogràfic, unes dues tercers parts d'aquestes biblioteques, o 391, es troben en l'àrea metropolitana de Seül.

Una biblioteca especialitzada conté una mitjana de 23.000 llibres. Hi ha 14 d'aquestes biblioteques que superen els 100.000 o més volums. L'Institut Coreà d'Informació Científica i Tecnològica, el principal centre d'informació del país en els camps de la ciència i la tecnologia, conserva ell sol 17.700 tipus de revistes acadèmiques. Tenint en compte el caràcter especialitzat d'aquestes biblioteques, contenen 1,2 milions d'ítems no-llibre, més que els volums que hi ha a altres tipus de biblioteques. Mentrestant, i a excepció de les grans biblioteques, la majoria de biblioteques especialitzades contracten dos empleats i tenen un pressupost anual que puja de mitjana als 130 milions de won (138.000 dòlars EUA). Per tot Corea hi ha escampades biblioteques per a cecs, 35 en total. Quant als militars, el Ministeri de Defensa porta una biblioteca per batalló, és a dir, que hi ha unes 1.700 biblioteques militars.

2.6.3. Reptes

En les activitats de R+D, les biblioteques especialitzades constitueixen el vehicle bàsic. No obstant això, es pot dir que les col·leccions i els recursos humans de les biblioteques especialitzades continuen sent insuficients. És més, la digitalització dels recursos d'informació que s'està duent a terme implica noves exigències per a aquestes biblioteques. Els reptes es poden resumir com es veurà tot seguit.

En primer lloc, prenent en consideració el paper de les biblioteques especials de servir continguts professionals a grups especials, cal assignar un major finançament als recursos digitals/electrònics. Les biblioteques del passat se centraven a proporcionar recursos impresos, informació de patents, textos no oficials i materials visuals. Per altra banda, les biblioteques del futur hauran de recollir i preservar informació en formats digitals, millorant-ne així l'accés i l'amigabilitat.

En primer lloc, prenent en consideració el paper de les biblioteques especials de servir continguts professionals a grups especials, cal assignar un major finançament als recursos digitals/electrònics. Les biblioteques del passat se centraven a proporcionar recursos impresos, informació de patents, textos no oficials i materials visuals. Per altra banda, les biblioteques del futur hauran de recollir i preservar informació en formats digitals, millorant-ne així l'accés i l'amigabilitat. Una transició d'aquesta mena requereix nous principis i eines per a les estructures operacionals i de gestió i una major interconnexió entre les biblioteques especialitzades que emmagatzemen informació sobre disciplines semblants.

En segon lloc, les biblioteques especialitzades han estat capdavanteres a l'hora d'abraçar els canvis tecnològics en els àmbits social i de la informació, i ho continuaran sent en el futur. Això requereix que el personal de les biblioteques especialitzades, a més del seu paper tradicional, es vagi posant al dia sobre sistemes informàtics, gestió del coneixement, estudis sobre els comportaments de cerca d'informació i arxivament mitjançant tallers i formació continuada.

En tercer lloc, les biblioteques especialitzades, més que cap altre tipus de biblioteca, han d'institucionalitzar els bibliotecaris especialistes sobre una matèria que se centrin en diverses disciplines a fi d'oferir un servei personalitzat a individus i grups professionals. Les biblioteques especialitzades tenen diverses formes de preparar un sistema d'aquestes característiques.

En quart lloc, s'esperen nombrosos canvis als diferents tipus de biblioteques especialitzades. Es preveu que les biblioteques militars creixin en nombre, però no és probable que les biblioteques per a cecs experimentin canvis previsibles.